

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ५॥
 ऐलेन पृथुना चैव वीरसेनेन चैव ह ॥ इक्ष्वाकुणा शंभुना च श्वेतेन सगरेण च ॥ ७४ ॥ अजेन धुंधुना चैव तथैव च सुबाहुना ॥ हर्यश्वेन च राजेंद्रक्षुपेण भरतेन च ॥
 ॥ ७५ ॥ एतैश्चान्यैश्च राजेंद्रपुरा मांसं न भक्षितं ॥ शारदं कौमुदं मांसं तस्ते स्वर्गमाप्नुवन् ॥ ७६ ॥ ब्रह्मलोके च तिष्ठन्ति ज्वलमानाः श्रियान्विताः ॥ उपास्यमाना गंधर्वैः स्त्रीसहस्रसमन्विताः ॥ ७७ ॥ तदेतदुत्तमं धर्ममहिंसा धर्मलक्षणं ॥ ये च रन्ति महात्मानो नाकपृष्ठे वसन्ति ते ॥ ७८ ॥ मधुमांसं च ये नित्यं वर्जयन्ती ह धार्मिकाः ॥
 जन्मप्रभृतिमद्यं च सर्वे ते मुनयः स्मृताः ॥ ७९ ॥ इमं धर्मममांसादयश्चरेच्छ्रावयीत वा ॥ अपि चेत्सुदुराचारो न जातु निरयं व्रजेत् ॥ ८० ॥ पठेद्वा यद्दं राज ऊह्य
 णुयाद्वाप्यभीक्षणशः ॥ अमांसं भक्षणविधिं पवित्रमृषिपूजितं ॥ ८१ ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते ॥ विशिष्टां ज्ञातिषु चलभतेनात्र संशयः ॥ ८२ ॥
 आपन्नश्चापदो मुच्येद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ मुच्येतथातुरो रोगादुःखान्मुच्येत दुःखितः ॥ ८३ ॥ तिर्यग्योनिं न गच्छेत्तत्पुत्रं वा श्वभवेन्नरः ॥ ऋद्धिमान् वै कुरुश्रेष्ठ
 प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥ ८४ ॥ एतत्ते कथितं राजन्मांसस्य परिवर्जने ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमृषिनिर्मितं ॥ ८५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि
 आनुशास० दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥ युधिष्ठिर उवाच इमे वै मानवा लोके नृशं
 सामांसगृह्णिनः ॥ विस्तृज्य विविधान् भक्ष्यान्महारक्षोगणा इव ॥ १ ॥ अपूपान्विविधाकारान् शाकानि विविधानि च ॥ खांडवान् सयोगान् तथेच्छन्ति यथामि
 षं ॥ २ ॥ तत्र मे बुद्धिरत्रैव विषये परिमुह्यते ॥ न मन्येरसतः किंचिन्मांसतो स्तीति किंच न ॥ ३ ॥ तदिच्छामि गुणान् श्रोतुं मांसस्या भक्षणे प्रभो ॥ भक्षणे चैव ये दो
 षास्तांश्चैव पुरुषर्षभ ॥ ४ ॥ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथावदिह धर्मतः ॥ किंचा भक्ष्यमभक्ष्यं वा सर्वमेतद्ददस्व मे ॥ ५ ॥ यथैतद्यादृशं चैव गुणायै चास्य वर्जने ॥ दोषा भक्ष
 यतो ये पितन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ६ ॥ भीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ न मांसात्परमं किंचिद्रसतो विद्यते भुवि ॥ ७ ॥ क्षतक्षीणा भित्तमानां ग्रा
 म्यधर्मरतात्मनां ॥ अध्वना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परं ॥ ८ ॥ सद्यो वर्धयति प्राणान्पुष्टिमग्न्या दधाति च ॥ न भक्ष्योभ्यधिकः कश्चिन्मांसादस्ति परंतप ॥
 ॥ ९ ॥ विवर्जिते तु बहवो गुणाः कौरव नंदन ॥ ये भवंति मनुष्याणां तान्मे निगदतः शृणु ॥ १० ॥